

Единъ младъ българинъ отишълъ да учи грънчарство. Той попадналъ при добъръ майсторъ и стоялъ при него цѣли три години. Презъ това време младежът научилъ, какъ се мѣси глиненото тѣсто, какъ се приготвятъ грънцитъ и какъ се пекатъ. На края на третата година той се почувствуvalъ майсторъ въ изкуството, почти като господаря си, и затова се осмѣлилъ да му каже: Господарю, понеже научихъ вече занаята, моля те да ме произведешъ майсторъ. Искамъ да работя свободно, да помисля и за себе си. Време е вече да се задомя. Господарътъ му се съгласилъ, произвелъ го майсторъ и го пусналъ на свобода. Младежътъ си купилъ нуждните инструменти и материали, самъ си построилъ пещта и започналъ самостоятелна работа. Всичко вървѣло добре, но като дошълъ до печенето на грънцитъ, останалъ изненаданъ, че всички грънци се пукали още въ пещта. Разочарованъ отъ работата си, той отишълъ при господаря си да го пита, защо грънцитъ му се пукали въ пещта. Господарътъ му го погледналъ и спокойно отговорилъ: За да научишъ и това последно изкуство, трѣба да останешъ при мене още три години. Работи лътъ още толкова време при господаря си и какво забелязълъ? Преди да тури гърнето въ пещта, господарътъ му духалъ въ него и се чувалъ звукътъ „ху“. Следъ изтиchanе на тритъ години, майсторътъ казалъ: Сега вече можешъ да излѣзешъ на самостоятелна работа, ще бѫдешъ добъръ майсторъ. Младежътъ благодари лътъ на господаря си за последното изкуство, на което го научилъ, и казалъ: Чудна работа, за едно „ху“, за едно дуране въ гърнето, трѣбаше да уча още три години!

Сега и вие ще започнете съ буквата „а“, ще духате въ всички грънци, да вложите новия животъ въ себе си. Само така грънцитъ ви нѣма да се пукатъ. Когато новороденото дете духне въ гърнето на своя животъ, то започва да живѣе; не духне ли, гърнето му се пuka. Който може да изговори буквата „а“ правилно, работи тъ му се нареждатъ добре. Той се радва на здравъ умъ, на здраво сърдце и на силна воля. Не може ли да изговори буквата „а“ правилно, гърнето му се пuka. Следователно, Христовото учение се заключава, именно, въ правилното изговаряне на буквата „а“. Това значи, да владѣе човѣкъ изкуството да пече грънцитъ